

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes. Uitgave van de Wijkvereniging "Van Stolkpark".

Het VCL viert 85 jaar... en wil bouwen voor de toekomst!

VCL IN ONZE WIJK

Het Vrijzinnig Christelijk Lyceum in onze wijk bestaat 85 jaar! In november is het lustrum feestelijk gevierd. We zijn de school dankbaar dat wij er vlak daarvoor nog onze Algemene Ledenvergadering hebben mogen houden. Ditmaal niet in de aula, maar in de gezellige lerarenkamer, met heerlijke koffie. Wat ook heel fijn is, is dat twee klassen hebben meegedaan aan "keep it clean day". Ze zijn de wijk ingetrokken en hebben heel veel zwerfvuil verzameld [zie foto's].

De school bereidt zich ook voor op de toekomst. Zo komt er bijvoorbeeld een nieuw schoolgebouw. Daarover is nu echter nog maar weinig concreets bekend, behalve dat de monumentale villa blijft bestaan. De rector, Mathieu Arnouts, heeft beloofd ons op de hoogte te houden.

HET VCL BLIJFT EEN KLEINE SCHOOL

Het VCL is een kleine zelfstandige school, met maximaal 800-825 leerlingen (nu 750). Het is een vereniging, dus het bestuur en

de schoolleiding leggen verantwoording af aan de ALV. Het gaat goed! Dit jaar zijn er zes brugklassen, waarvan twee gymnasium, en er was net geen loting nodig.

Alle docenten zijn bevoegd (op een na, die binnenkort bevoegd wordt). 70% is eerste-graads met een universitaire achtergrond.

NIEUWBOUW UITGEZONDERD DE VILLA

Het onderhoud van het huidige gebouw is zo duur dat het zo niet verder kan. De school had willen renoveren, maar volgens de nieuwe verordening van de gemeente Den Haag kan dat niet. Dus wordt het nieuwbouw, uitgezonderd de villa. De villa aan het Van Stolkplein is een monument en blijft als historisch hart behouden voor de school. Het VCL streeft naar een schoolgebouw dat architectonisch goed past in het Van Stolkpark. Het nieuwe pand zal ruimte bieden voor gewenste vernieuwing met als uitgangspunt het behoud van gewaardeerde

Vervolg op pagina 3

14 februari Buurtborrel

De wijkvereniging bestaat 40 jaar en we vieren dit

Zet het alstublieft meteen op uw nieuwe kalender: zaterdag 14 februari, van 17.00 - 19.30 uur, (lustrum)buurtborrel 2015.

Fijn om - in verband met

inkoop - van tevoren te vernemen hoeveel mensen van de uitnodiging gebruik gaan maken.

Dus geef u alstublieft zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk 6 februari, op bij: info@vanstolkpark.nl (en mocht u onverhoopt toch niet kunnen, dan ook graag z.s.m. afzeggen).

Inhoud

Speciaal nummer met katern

Vrijwilligers uit de wijk!

8-11

L. Brand, J. Kuitert, J. Kodde, H. Teekens

Vier plannen voor de wijk: VCL,

Starbucks, Duinrust en CPB 1, 3, 4

Kort nieuws 3, 9

Maak het Van Stolkpark groener 5

Buurtfeest Brazilian Summer 6

Kauwtjeskak 7

Liesbeth de Beyl kijkt terug 12

Twee boekrecensies 13

De Atlantikwall en de route 14

Informatie en agenda 16

VRIJWILLIGERS GEZOCHT voor in stadsdeel Scheveningen

Het Vrijwilligerspunt Scheveningen is hét centrale punt binnen stadsdeel Scheveningen voor het werven, bemiddelen, promoten, stimuleren en ondersteunen van vrijwilligers(werk). Ook u bent van harte welkom bij het Vrijwilligerspunt Scheveningen! Een greep uit de vacatures:

Secretaris Stichtingsbestuur Scouting Sint Jorisgroep 5

Het Vrijwilligerspunt Scheveningen zoekt een secretaris voor de bestuursvergaderingen, die één keer per kwartaal of per half jaar plaatsvinden, voor het notuleren, het ontvangen en afhandelen van de post en het in algemene zin ondersteunen van het Stichtingsbestuur. Met deze functie draagt u indirect bij aan een plezierige en leerzame vrijetijdsbesteding voor kinderen en jongeren.

Hulp bij Mantelzorg vrijwilligers

Een Hulp bij Mantelzorg vrijwilliger kan tijdelijk de zorg van de mantelzorger overnemen in de thuissituatie. Hierdoor wordt de mantelzorger ontlast en krijgt de mogelijkheid even wat tijd voor zichzelf te nemen. Met deze vrijwilligersfunctie maakt u twee mensen die elkaar dierbaar zijn in één klap blij.

Scheveningen

Lots of music & good food

Kok in buurtrestaurant de Buurtsupper bij de YMCA

De Buurtsupper, onderdeel van de YMCA, is een non-profit buurtrestaurant in de Keizerstraat dat de hele week geopend is. Buurtbewoners ontmoeten elkaar hier en kunnen er betaalbaar eten. Voor de Buurtsupper zijn we op zoek naar een zelfstandige kok die de menu's samenstelt en bereidt en de inkopen doet.

Sterke Voedselbank Vrijwilliger

De Voedselbank Scheveningen levert elke week aan circa 80 cliënten voedselpakketten. Uw voornaamste taak betreft het tillen en aanvullen van de voedselpakketten, hetgeen een lichamelijk goede conditie en spierkracht vereist.

Gespreksleider Alzheimer Café

Het Vrijwilligerspunt Scheveningen zoekt een mede-gespreksleider voor de informatieavond in het Alzheimer Café Scheveningen, die samen met een gastspreker op basis van een thema de bijeenkomsten voorbereidt en leidt. U hoeft geen deskundige te zijn op het gebied van dementie, maar zorgt als een goed gastheer/gastvrouw voor een ontspannen sfeer waarin bezoekers zich vrij voelen om zich te uiten.

Vrijwilligerspunt Scheveningen

Advies & Ondersteuning | Bemiddeling | Promotie

Tel: 070 – 416 20 20
vrijwilligerspunt@welzijnscheveningen.nl
www.welzijnscheveningen.nl

Het VCL viert 85 jaar...

Vervolg van pagina 1

tradities. Het ontwikkel- en bouwproces is van start gegaan, gefaciliteerd door de gemeente Den Haag.

Tijdens het schooljaar 2015 – 2016 blijft de school in ieder geval nog in het 'oude' pand. Het VCL gaat in overleg met de gemeente op zoek naar passende tijdelijke huisvesting in de buurt van de huidige locatie. Bovenstaande is natuurlijk allemaal onder het voorbehoud dat de gemeente uiteindelijk akkoord gaat met de plannen.

STAND VAN ZAKEN

- De school heeft al een voorbereidingskrediet gekregen.
- De school heeft een programma van eisen gemaakt voor het gebruik.
- De bouw wordt aanbesteed volgens de Europese voorschriften.
- De architectenselectie heeft inmiddels plaatsgevonden.

WENSEN VAN DE WIJKVERENIGING

- Handhaving van Beheersverordening en Rijksbeschermd Stadsgezicht.
- Inpassing in de wijk wat betreft bouwvlak, bouwvolume, hoogte en stijl. In de

aanwijzing tot Rijksbeschermd Stadsgezicht is kritiek op het huidige gebouw.

- Handhaving monumentale villa.
- Groen om het gebouw heen houden: oppervlak groen niet verminderen t.o.v. wat het nu is. Dit t.b.v. het karakter van de wijk en de opvang van water.
- Voldoende ruimte voor scooters en fietsen, zodat deze niet op de stoepen van de wijk terecht komen.
- Meeuwwerende maatregelen op het dak.
- Zo mogelijk handhaving van de paardjes van Escher aan de buitenkant.

CONTACT WIJKVERENIGING/BUREN

De wijkvereniging heeft plezierig contact met de school. We worden goed op de hoogte gehouden en burens weten de weg te vinden als er overlast is. Zie verder het artikel over de maatschappelijke stages, ook in deze Koerier.

Benzinestation krijgt Starbucks erin

Er is een omgevingsvergunning afgegeven "voor het gedeeltelijk inwendig veranderen van de verkoopruimte van het benzinestation Professor B.M. Teldersweg 4 door het maken van een horecagelegenheid (Starbucks-concept) alsmede het veranderen en plaatsen van reclame-uitingen". Bezwaarschriften

kunnen voor 19 januari worden ingediend bij B&W. Dit staat in de digitale gemeenteberichten. Sinds kort staat daar ook het geanonimiseerde besluit bij. Daar hadden we om gevraagd. Om te weten waar het bij bouwplannen om gaat, hoeven we dus niet meer naar het stadhuis te fietsen! De gemeente

benadrukt desgevraagd dat het een inwendige wijziging betreft van een deel van de ruimte. Met andere woorden: zij verwachten weinig effecten. Het gaat om een nieuw concept van Shell, nu voor het eerst in de stad. Er is al een ander benzinestation met een Starbucks, langs de snelweg bij Breukelen.

Van de Belvédère gezien...

Kort nieuws

De gemeente-enquête betaald parkeren

Uit tellingen van april en mei 2014 bleek dat de parkeerdruk in het Van Stolkpark overdag voor de hele wijk boven de norm van 90% is. Alleen op de Gerbrandyweg was de parkeerdruk altijd heel hoog, in de nacht nog hoger dan overdag. Daarop heeft de gemeente besloten een nieuwe enquête in de wijk te doen uitgaan. Die is in november verspreid, maar helaas was de afgesproken korte toelichting daarbij niet meegestuurd. Meer informatie was/is wel te vinden op www.vanstolkpark.nl. De wijkvereniging heeft nog een herinneringsbrief uitgestuurd om iedereen vooral aan te moedigen zijn/haar stem uit te brengen. Met resultaat, want de respons was 57%, hoewel dit al de vierde enquête was! De deadline was 2 december en het onderzoeksbureau is de week daarna aan de slag gegaan met de analyse van de re-

Meer informatie op de website en in e-mailnieuwsbrieven

Over de Kort Nieuws items vindt u meer informatie op onze website: www.vanstolkpark.nl. Stuur voor aanmelding voor onze e-mailnieuwsbrieven een mailtje naar: info@vanstolkpark.nl.

sultaten. Zodra de resultaten bekend zijn, zullen we die uitsturen in een e-mailnieuwsbrief. Mocht u dit nog niet gedaan hebben, meldt u zich dan aan voor het ontvangen van e-mailnieuwsbrieven bij: info@vanstolkpark.nl.

Uitvoering besluit eenrichtingsverkeer Gerbrandyweg aangehouden

Het bestuur van de wijkvereniging heeft n.a.v. de uitkomst van een enquête onder bewoners van de Gerbrandyweg in 2013 (zie verslag ALV 2013 op www.vanstolkpark.nl) verzocht om eenrichtingsverkeer op de Gerbrandyweg.

Het idee was de veiligheid (in het bijzonder van fietsende scholieren) te verhogen gelet op de huidige gevaarstelling door tweezijdig parkeren en elkaar tegemoet rijdend verkeer. Daarbij is overwogen dat deze maatregel wellicht bij de invoering te zijner tijd van betaald parkeren overbodig zou

kunnen worden, maar nu wel noodzakelijk is. De invoering van betaald parkeren is voornamelijk ongewis en blijkt een langdurig proces te zijn. Hoe de verkeerscirculatie zich dan ontwikkelt is nu nog niet te voorspellen; ondertussen zou de veiligheid gediend zijn met eenrichtingsverkeer.

In september 2014 heeft B&W besloten tot het instellen van eenrichtingsverkeer voor auto's. Van de Kanaalweg richting Haringkade, net als op het laatste (bos)deel van de weg tussen Belvédèreweg en Haringkade het geval is. Deze rijrichting is het gevolg van de routing van de nood- en hulpdiensten. Voorafgaand aan de invoering zijn tellingen uitgevoerd (door middel van detectielussen op het wegdek) op de Gerbrandyweg en de Belvédèreweg.

Er zijn bezwaren binnengekomen. De Adviescommissie Bezwaarschriften van de gemeente gaat daarop nu een hoorzitting plannen. De uitvoering van het verkeersbesluit is aangehouden.

Directeur heeft toekomstvisie voor Duinrust

EEN NIEUW DUINRUST

Bestuursleden van de wijkvereniging hadden een gesprek met de heer E.G.J. (Eric) van den Enden, nu vier jaar directeur van Duinrust, het zorgcentrum aan de Duinweg. De 55+-woningen van Parkrust aan de Parkweg en de Duinweg vallen sinds kort ook onder zijn beheer.

DUINRUST EN PARKRUST WORDEN 'HOF VAN STOLKPARK'

Van den Enden wil veel veranderen. Hij wil bereiken dat Duinrust meer verankerd wordt in de wijk. Zijn visie voor de toekomst is dat Duinrust en Parkrust opgaan in het 'Hof Van Stolkpark': een soort 'hofje' met een wijkfunctie, voor leefgemeenschappen met gemeenschappelijke kenmerken, waar men prettig woont en met elkaar verkeert. Gericht op welzijn, veiligheid, gezelligheid, geborgenheid, en de hele mens, met minder nadruk op zorg en ziek zijn.

Als voorbeeld noemt hij wassen en aankleden: "Het is belangrijk dat het geen automatisme is dat mensen hulp krijgen. Dat gebeurt alleen als het echt niet anders kan. Maar als mensen zorg nodig hebben, krij-

gen ze die uiteraard. En mochten ze dementeren, dan hoeven ze niet nog een keer te verhuizen."

Hij ziet een verdeling van werkgebied. De Thuishaven aan de Neptunusstraat en een andere, nieuwe locatie richten zich vooral op Scheveningen. Duinrust is er voor de rest van Den Haag.

WAT BETEKENIT DIT VOOR HET GEBOUW VAN DUINRUST AAN DE DUINWEG?

Het voornemen is dat het gebouw van binnen wordt gemoderniseerd, met grotere kamers en kleinschalige, huiselijke ontmoetingsplekken. Het bestaande gebouw wordt aangepast aan de nieuwe eisen. Het wordt niet gesloopt, want dat is erg duur. Het is de bedoeling dat de kosten van huisvesting zo laag mogelijk blijven. Dan kan er weer meer worden besteed aan zorg en welzijn.

De administratie, het bedrijfsbureau van de organisatie, verhuist. Ook de Keuken van Scheveningen, die maaltijden levert aan ouderen, zal op termijn vertrekken van de Duinweg. Die gaat dan naar een plek centraler in de stad, in verband met uitrijtijden. Het streven is het uiterlijk van het gebouw,

en dan vooral het dak, beter in de omgeving te laten passen. Het hek wordt doorgetrokken in de stijl van de wijk. De hellingbaan naar de keuken maakt plaats voor parkeerplaatsen. De tuin krijgt meer het karakter van een hofje, geslotener, beschermd.

Vlak bij de voorkant van het gebouw is ook de ingang van de ambassade van Iran. Dat geeft soms hinder. Daarom wil de directeur de ingang verplaatsen naar de andere kant, naar de Parkweg. De voorkant aan de Duinweg wordt dan weer tuin.

De achtertuin is steil en wordt weinig gebruikt. De bomen maken de tuin erg donker. Van den Enden wil in de tuin een meer open duinlandschap. Het liefst zou hij het duingebied achter Jarpa en Dunea erbij trekken, of erop aan willen laten sluiten.

START IN 2018

Voorlopig is dit alles nog een plan. Er zijn voorbehouden en de financiën moeten in orde worden gemaakt. Er wordt op dit moment een ontwerp gemaakt. Als de plannen klaar zijn, zal de wijk worden geïnformeerd en komt er een gesprek met de wijk. Van den Enden wil in 2018 van start gaan met de aanpassingen aan het gebouw en de directe omgeving.

VRIJWILLIGERS

Het thema van deze Koerier is 'vrijwilligers'. De directeur benadrukt dat er veel vrijwilligers actief zijn op Duinrust, en dat er ook maatschappelijke stages plaatsvinden. Bij het rondbrengen van maaltijden van de Keuken van Scheveningen verrichten vrijwilligers cruciaal werk: zij zijn vaak het enige contact dat klanten hebben. Ze houden in de gaten of mensen niet vereenzamen of ziek zijn en schakelen als dat nodig is hulp in.

Centraal Planbureau

Het verheugende bericht dat weer een kantoor zal worden omgebouwd tot woningen stond al in de vorige Koerier. De initiatiefnemer heeft twee bijeenkomsten georganiseerd om omwonenden/wijkvereniging te informeren, wat uiteraard zeer prettig is. Mooi is dat de kozijnen worden teruggebracht in de oorspronkelijke staat en dat

er een groen dak komt, wat helpt tegen meeuwen. De wijkvereniging heeft voorgesteld dat parkeerders binnenrijden vanaf de Kanaalweg/Van Stolklaan en er aan de Van Stolkweg weer uitgaan (in plaats van omgekeerd, zoals eerder voorgesteld). Dit om onveilige verkeerssituaties te voorkomen. Er komt daardoor namelijk minder verkeer op

het deel van de Van Stolkweg en het Kanaalweggetje waar de school gelegen is. Bovendien is het bij een uitgang op de Kanaalweg/Van Stolklaan lastig invoegen (op de Kanaalweg gebeuren volgens eerder onderzoek al veel ongelukken). De wijkvereniging heeft ook gevraagd de bomen en het groen om het gebouw zo veel mogelijk te behouden.

Stolkjes

Korte advertenties (max. 30 woorden platte tekst) kunnen worden gemaild naar de redactie: info@vanstolkpark.nl. Kosten plaatsing: 10 euro.

Training CITO rekentoets

In 8 lessen van 1,5 uur bereiden we je voor op de CITO rekentoets 2F of 3F. Begeleiding door een rekenspecialist.

Locatie: Jan van Nassastraat 93.
www.rekenen4you.nl

Moniek Somai - Huishoudelijke hulp

Betrouwbaar en ruime ervaring

Wilt u een fris huis met glimmende ramen en uw kleding gestreken? Ik help u graag en heb goede referenties.
Mob.: 06 16 11 82 61

Maak het van Stolkpark nog groener

Wat is het Van Stolkpark toch een prachtige wijk, met mooie oude bomen en lommerrijke tuinen, omarmd door de Scheveningse Bosjes! Een groene oase vlak bij stad en strand. Het zijn niet alleen de bewoners die ervan genieten, maar ook (langeafstands)-wandelaars en -fietzers. Wist u dat de Noordzeeroute en de Midden-Nederland-route in onze wijk bij elkaar komen? Laatst vroeg zo'n bepakte fietser mij de weg naar een pension. Waar hij vandaan was gefietst? Uit Denemarken.

HET BOSRIJKE BINNENDUIN

Niet voor niets wordt de wijk geroemd om zijn "parkachtig" karakter in de aanwijzing tot Rijksbeschermd Stadsgezicht. Het romantische landschap uit de tijd van de Zochers is goed bewaard: bochtige beboomde lanen, veel groen en een waterpartij. In het oude bestemmingsplan staat dan ook als doelstelling "het handhaven c.q. beschermen, tijdig vervangen en zo nodig uitbreiden van het boom- en struikbestand langs de wegen en in de tuinen". Daartoe geldt sinds jaar en dag de regel dat niet meer dan een derde van de tuinen verhard mag worden. Ook in de nu geldende beheersverordening. De wijk behoort tot het bosrijke binnenduingebied. Het bij moderne tuinontwerpers zo geliefde helmgras en schelpenwoestijnen horen aan het strand. Een romantisch schelpenpaadje past natuurlijk wel. De natuur uit de Bosjes gaat zo over in de tuin: de spectaculaire buizerd en sperwer; de 's nachts roepende

uil; de kleurrijke Vlaamse gaai, de specht en boomklever; acrobatische eekhoorns en aandoenlijke egels; dansende vlinders, bijen en hommels. Ze komen er allemaal.

WAT KUNT U DOEN? BEHOUD OUDE BOMEN

Het afgelopen jaar zijn in het Van Stolkpark veel bomen gekapt, met name mooie grote oude iepen die ziek waren. Maar helaas ook wel soorten als eik, linde, kastanje, esdoorn en coniferen. Sommige stonden te dicht bij huizen of leverden gevaar op. Voor enkele bomen heeft de gemeente de vergunning geweigerd. Oude bomen horen bij het bijzondere karakter van het Van Stolkpark. Ze zijn ook cruciaal voor vogels als spechten of boomklevers, zogenaamde "holenbroeders". Aan de eekhoorn bieden ze een veilige oversteekplaats, hoog boven verkeer en katten. Dus als u bomen kunt laten staan, heel graag.

OOK STRUIKEN ZIJN BELANGRIJK

Houdt u ook zo van het zingen van de merel? Deze is uitgeroepen tot meest populaire vogel van Nederland. En geniet u van de dartelende meesjes? Struiken bieden beschutting en voedsel aan deze vogels. Natuurlijk moeten struiken ook wel eens gesnoeid of verjongd. Maar alstublieft niet allemaal tegelijk. Op onze arme zandgrond groeien ze trouwens niet zo hard. Vogelbescherming raadt aan vogels in winter en zomer te voeren. Eenvoudige latjes of ingenieuze bescherm pakketten houden halsbandparkieten en kauwtjes weg van de voederbakjes. En een ondiep bakje water is ook een succes voor droge periodes.

EN BLOEMEN: MEER NATUUR EN MINDER ONDERHOUD

"Geen tegeltuin maar een egeltuin", roepen de natuurverenigingen, maar wist u ook dat een groene tuin minder werk is? Een mooi voorbeeld is de nieuwe bloemenbeplanting op de rotonde bij het Ministerie

aan de Plesmanweg (het voormalige KLM-gebouw). Die hoeft maar een keer in het jaar, in het voorjaar, te worden onderhouden. Dat is dus minder duur dan gras maaien, en ook nog eens mooier! Dichte vaste plantenborders en bodembedekkers bedekken de grond helemaal, zodat er geen onkruid meer tussen komt. En u krijgt mooie vlinders op de koop toe. Terwijl tegels regelmatig moeten worden schoongemaakt. Meer informatie over onderhoudsarme bloemenborders vindt u op de website van Groei en Bloei. Of in de brochure "Weinig werk en toch een groene tuin"; zie links op www.vanstolkpark.nl.

Andere dingen die u kunt doen voor meer natuur in de tuin: voor egels gaten in de hekken maken waar ze door kunnen of een composthoop om in te overwinteren. Rommelhoekjes, hekken overgroeid met klimop, takkenrillen en een vijver met glooiende oevers zijn goed voor vogels en amfibieën. Een groen dak is volgens de gemeente niet aantrekkelijk voor broedende meeuwen.

GROEN EN NATUUR GOED VOOR U

We hopen dat u allemaal meehelpt het Van Stolkpark groen te houden! Natuur in de tuin is niet alleen fijn voor de eigenaar, maar ook goed voor iedereen in deze stad. Planten en dieren hebben namelijk een flink gebied nodig om te kunnen overleven en uw tuin kan daaraan bijdragen. Met name omdat die bij de Scheveningse Bosjes ligt, die daardoor als het ware een beetje groter worden. Ook wij mensen worden beter van meer groen: het vangt luchtvervuiling op, voorkomt wateroverlast, en door het opnemen van het broeikasgas CO₂ gaat het klimaatverandering tegen... En: uit recent wetenschappelijk onderzoek blijkt dat groen/natuur positieve effecten heeft op de gezondheid. Tot slot: een groene omgeving draagt bij aan de waarde van gebouwen!

Caroline de Jong-Boon

Buurtfeest Brazilian Summer

In een zomer vol wereldkampioenschappen was het niet verwonderlijk dat het Van Stolkpark Buurtfeest in het teken stond van Brazilië: Brazilian Summer. De regenbuien in de ochtend kondigden eerder een Hollandse zomer aan dan een Braziliaanse, maar gelukkig klaarde het snel op en ondersteunde het weer al snel het thema van de dag.

De aftrap van de kinderactiviteiten begon met een fotospeurtocht door de buurt waarbij gezocht moest worden naar "sporen van het WK voetbal". Dit varieerde van het zoeken naar verstopte vlaggetjes tot het laten zien hoe goed je een penalty kon nemen. Om het voor de oudere kinderen iets moeilijker te maken, moesten zij de speurtocht in omgekeerde volgorde lopen. En passant hebben de speurders ook een start gemaakt met het beplanten van de boomspiegels aan de Hogeweg, een leuk initiatief van de wijkvereniging.

Bij terugkomst troffen de kinderen op het feestterrein aan het Van Stolkplein o.a. een springkussen, een knotshockeyveld, typisch Braziliaanse Sumoworstelaars, de mogelijkheid geschminkt te worden of een toverstaf te knutselen en tal van andere activiteiten. Hierbij was er voor alle kinderen uiteraard ook limonade, een "gezonde" milkshake en iets lekkers.

Het was ook heel gezellig dat zorgcentrum Duinrust op onze uitnodiging was ingegaan om dit jaar samen met de buurt op het pleintje thee te komen drinken. Dat zij daarbij een kar vol overheerlijke fruittaartjes meenamen, werd door jong en oud enorm gewaardeerd.

De magie van het samenzijn werd versterkt

door Magic Steve die eerst een workshop goochelen verzorgde en zich daarna al goochelend tussen de wijkgenoten begaf, iedereen in verwondering achterlatend.

Meer vraagtekens werden opgeroepen tijdens de quiz voor volwassenen waarbij aan de hand van WK weetjes en sierlijke wijnen geraden moest worden om welke, aan het WK voetbal deelnemende, landen het ging. De smaakpapillen werden gestreeld en de hersenen gestimuleerd.

Ook in de gezamenlijke maaltijd kwam het Zuid-Amerikaanse thema weer naar voren, met een verrassend lekkere bonenschotel, een kip op Braziliaanse wijze bereid – alles omlijst door allerlei lekkere hapjes. Al deze heerlijkheden werden echter weer overtroffen door de inzendingen voor de dessert-/taartwedstrijd. De kundige vakjury had een zware taak om tussen al dat lekkers een winnaar aan te wijzen. De taart van Uschi Verhey verdiende de Van Stolkpark-wisselbokaal als geen ander. Maar het leukste van zo'n wedstrijd is toch dat iedereen, onder het genot van een Bakkie Plör, van de vele inzendingen een stukje kon proeven. Dank aan iedereen die wat gemaakt heeft. Bijzonder dit jaar was dat na afloop van het buurtfeest Nederland tegen Costa Rica speelde. En tja, als je dan toch bij elkaar bent om de boel af te breken en op te ruimen dan wordt dat natuurlijk een stuk aangenamer als je tegelijkertijd samen naar de wedstrijd kunt kijken. Gelukkig won Nederland, zo-

dat de tropische regenbuien, die keurig na afloop van het feest over het Van Stolkplein trokken, voor lief werden genomen.

Het is elk jaar weer een prestatie om als buurt met z'n allen zo'n leuk en gezellig buurtfeest te organiseren. Wij willen alle sponsors van het feest dan ook hartelijk bedanken: de in onze buurt gevestigde of wonende ondernemers zoals **Attached, Van Mierlo, het Luzac Lyceum, de Facultatieve Groep, Xindou, Promenade Health Club en Spa**, maar ook het **Shell-tankstation** en de altijd in een van onze tuinen werkende **Henri de Jong**.

Al met al is het fantastisch dat het ieder jaar weer lukt om een gezamenlijk buurtfeest te organiseren waar oude en nieuwe buurtbewoners elkaar treffen en nader tot elkaar kunnen komen. De stimulerende rol van de gemeente Den Haag (geld en ondersteuning) is bepalend voor de realisatie.

Voor komend jaar zijn er gelukkig ook al organisatoren gevonden: Ingrid-Anne Broersen & David Quinteros, Jelle Marcus & Renee Dekker en Sytse Zuidema & Anne Marie van Gerwen. We wensen hun veel plezier en succes bij de organisatie!

Save the date! Het Van Stolkpark Buurtfeest 2015 wordt gehouden op zaterdag 27 juni 2015.

Gert en Monique Muller, Rob en Janneke Luyten,
Jan en Helianne Huisman

Kauwtjeskak

Qua architectuur is het Van Stolkpark op Scheveningen een stukje Amsterdam Oud-Zuid in Den Haag. Net als het Vondelpark-ontwerp van de rustgevende landschapsarchitect Zocher. Wordt het Vondelpark bevolkt door joggers, skaters, fietsers, spacers, alto's, ravers en de kreupele ooi-evaar Piet, het Van Stolkpark wordt bewoond door kauwtjes. Lekker rustig.

Alle strategische plekken, van hoog tot laag, zijn door hen geconfisqueerd. Van schoorstenen tot dakkoepels, goten, tuinen, vlaggenmasten en bewakingscamera's van ambassades. Zonder kauwtjes zou het een veel dooiere boel zijn. Bang zijn ze niet, eerder brutaal en ze krassen beschaafd. Schijten doen ze als lijsters. Auto's in de buurt zien er dan ook uit of ze zojuist de Camel Trophy Rally dwars door Afrika achter de rug hebben.

Naast kauwtjes schijten ook de 'vliegende ratten' - stadsduiven en houtduiven - dat het een lieve lust is. Net als kraaien en koppeltjes eksters eten ze de bolussen van de bereden politie en de keutels van honden, die door baasjes en bazinnetjes niet altijd met zo'n plastic zakje worden opgeraapt. Slechts een enkele keurige dame zie je met een gevuld zakje met neus in de lucht en gestrekte arm voor zich uit lopen. Vaak in lichte draf en paniekerig op zoek naar een afvalbak. De kauwtjes zitten daar niet mee, die vissen de zakjes direct achter hen zo weer op uit die afvalbak. Keus genoeg, want half Den Haag komt op Belvédère z'n hond uitlaten. Dames met Deense doggen en Sint Bernhards zouden minimaal kolen-schoppen en een grote boodschappentas nodig hebben om alle shit van hun dierbaren volgens de regels der wet af te voeren. Aan de vele plakpoep onder schoenen te oordelen, blijken hele horden Haagse dames in dat opzicht nog uiterst burgeron-gehoorzaam. De familie van gevederde fijnproevers wordt gecompleteerd door een enkele verdwaalde Vlaamse gaai of reiger en een oprukkend legioen van grote, groene schetterende halsbandparkieten.

Van september tot en met februari is het vrede, maar van maart tot en met augustus is het oorlog. Tegelijk met de eerste sneeuwklukjes steken mantelmeeuwen en zilvermeeuwen hun kop op om luid en ordinair krassend, krijsend en poepend de kauwtjes uit hun territorium te verdrijven. Ze schreeuwen indringender dan varkens op weg naar het slachthuis. Vanaf vijf uur 's ochtends treiteren ze bewoners zonder oordopjes uit hun slaap. Ingezonden rubrieken in de lokale bladen staan bol van

meeuwenoverlast. Door vossen verjaagd uit hun natuurlijke broedgebied in de duinen, konden ze het dak op. En dat deden ze vervolgens ook. De gemeente doet niets; 't zijn 'beschermden dieren'.

De gemeente geeft wel een brochure uit, hoe je op balkons en balkonrichels creatief kunt fröbelen met dun ijzerdraad en hoe je het dak met prikkers moet ombouwen tot een Atlantikwall voor meeuwen. De schoonheidscommissie knijpt een oogje toe. Mensen gaan gewapend met stormparaplus hun daken op om eieren te klutsen, maar dit gaat stevast gepaard met heftige aanvallen door meeuwen. Hitchcock zou er zijn vingers bij hebben afgelikt. Dit klutsen of eieren verwisselen mag niet, maar uit pure wanhoop kunnen mensen gemakkelijk aangezet worden om dergelijke Harold Lloyd-achtige capriolen uit te halen.

Ook wordt er in de lokale politiek over gedelibereerd om alle vuilniszakken geel van kleur te maken, omdat meeuwen daarvan zouden schrikken. Logistiek schijnt dit voor de gemeente een zware klus te zijn. Geel,

blauw of grijs, meeuwen zitten nergens mee. Behalve dat ze ergens hun ei kwijt moeten. Katwijk gooit woestijnbuizerds en ladingen fopeieren in de strijd. Delft lasert ze succesvol weg met gele laser. Alkmaarse liberalen willen ze vergassen of doodschieten. In Twente wordt de Robird ingezet, een op afstand bestuurbare robotvalk.

Den Haag vergadert rustig door.

In oorlogstijd verzamelen de kauwtjes zich tegen een uur of zes in Belvédère, waarna zij gezamenlijk als grote zwarte wolken aanvallen uitvoeren op de mantel- en zilvermeeuwen. Als gewiekste terroristen hebben deze zich massaal verschanst in hun strategisch gekozen kolonies, op het platte dak van de Iranese ambassade en school-daken met heerlijke kiezels. Niks prikkers. Kolkende wolken grijs en zwart gieren door de lucht. De meeuwen zijn goed in het terugkrijzen, maar met hun onverstoorbare, eigenwijze koppen laten ze zich door die kleine zwarte kringen niet van hun nesten of posities verjagen.

Na dit dagelijkse aanvalsuurtje, betrekken beide partijen hun posities weer. Dan is de weg vrij voor de eksters om die andere al-lochtone indringers te gaan bevechten, de

halsbandparkieten. Die zitten dan meestal in kleine groepjes bij elkaar, waar de eksters ze vervolgens proberen in te sluiten en op te jagen. Maar die halsbandparkieten houden zich stoïcijns Oost-Indisch doof, en daar kunnen die eksters dan weer niet tegen. De parkieten kwetteren onverstoorbaar door, alsof die eksters niet bestaan, en daarmee hebben ze de eksters wél definitief de boom in. Alwaar ze door kauwtjes weer vrolijk worden weggejaagd.

Als het ei van een mantel- of zilvermeeuw niet verwisseld of geklutst is en toch uitkomt, krijzen beide ouders het maandenlang uit van geluk. De kleintjes zijn ook ijzersterk in het terugblèren. Die meeuwen lijken een zootje ongeregeld, maar in het dagelijks leven hebben ze net zo'n hechte familieband als Italiaanse families. Voor hun catering vliegen ze rustig naar Texel of Zeeland, of prikken ze ongenood een snaveltje mee bij een lokale barbecue.

Het gaat pas goed fout als zo'n meeuwenjong begint te puberen en alléén op stap gaat. Als hij dan op het dak in een schoor-

steen valt, klatscht hij van angst meestal meteen het hele huis onder. Hij laat zich dan niet pakken, en alleen als het lukt een raam of een deur open te zetten, is hij soms met moeite naar buiten te krijgen. Tot overmaat van ramp komen dan niet alleen vader en moeder zilvermeeuw via de ramen aan de tuinkant hun kleine moed inkrassen, ook alle broertjes, zusjes, ooms, tantes, neven en nichten komen meeschreeuwen om de aanval in te zetten. Het huis is dan onmogelijk veilig te verlaten. Alleen met email slaverget op het hoofd, donsdeken om, en een stevige duikbril voor de ogen.

'Onze stad houden we samen schoon!' proclameert de gemeente Den Haag, maar vegen doen ze amper. Liever doen ze niks. Noch aan de meeuwen, noch aan de mest. Zolang Haagse dames hun poep niet oprapen, blijft het glibberen. De enkele jogger die zich soms in het park waagt, zie je dan ook regelmatig onderuitgaan. Alle zegen komt niet alleen van boven, maar ook van onderen. Als je geen stront onder je schoenen hebt, krijg je wel een kledder op je hoofd. Merde!

Rick van den Bosch

Vrijwilligerskatern

Vrijwilligers in de wijk

Hulde aan de vrijwilligers! Ik moet zeggen dat ik grote bewondering heb voor de vele bewoners in onze wijk die zo veel aankunnen: een zware baan, de zorg voor jonge kinderen en/of ouder wordende ouders, en dan ook nog vrijwilligerswerk erbij doen! En er zijn velen, die ook na hun pensioen net zo hard blijven doorwerken in allerlei nuttige organisaties.

Wat voor vrijwilligerswerk wordt er zoal door onze wijkbewoners gedaan? Eén voorbeeld stond al in de vorige Koerier: Liet Muntendam en haar werk voor de Stichting Mali. In deze Koerier is daarnaast ondermeer te lezen over Jeroen Kodde en zijn werk voor de KNRM in Scheveningen. In de loop der jaren hebben velen zich bovendien ingezet voor de wijkvereniging en de Koerier, het buurtfeest en burenhulp. Meest van allen natuurlijk nog altijd Ton en Anneke Landheer. En Koos Zeper die nog maar net op hoge leeftijd is gestopt. Aan hen en ook aan alle anderen, veel dank!

Het gaat vaak om mensen die zich verdienstelijk maken voor organisaties die kwetsbare mensen helpen, in andere landen of hier, maar ook voor scholen en sportclubs. Daar worden ze niet voor betaald en er gaat soms heel veel tijd in zitten.

Hieronder volgen slechts enkele voorbeelden van organisaties waar bewoners van onze wijk zich voor inzetten. Er zullen er vast meer zijn, maar die waren mij dan niet bekend. Daarvoor mijn excuses; we horen het graag voor een volgende Koerier!

Net4kids. Met als motto "Als je niet kunt delen, kun je ook niet vermenigvuldigen" zet deze organisatie zich in voor uiteenlopende projecten, allemaal erop gericht minderbedeelde kinderen een betere toekomst te bieden. Dit kan de bouw zijn van een basisschool in Nepal, het beschikbaar maken van slaapzalen voor docenten in afgelegen gebieden in Thailand, het aanleggen van een bibliotheek op een school, het faciliteren van een mobiele EHBO-bus, etc. etc. Je kunt Net4kids sponsoren als professionele vrijwilliger of door als bedrijf of individu bij te dragen aan een project. Meer informatie op: www.net4kids.org

Het **Nederlands Helsinki Comité**, dat in Oost-Europa en de Balkanlanden projecten uitvoert om mensenrechten, de rechtsstaat en de democratie een deel van het dagelijks leven van de burger te maken.

Werkgroep Historisch Berbice, die een boek heeft uitgegeven: "Begeerlijk Berbice, de buitenplaats en haar bewoners" over de historie van huis en tuin. Meer informatie op de website buitenplaatsberbice.nl

Scholen. Veel bewoners zetten zich in voor de scholen van hun kinderen, onder andere als klassenouder, organisator van evenementen of lid van bestuur of medezeggenschapsraad.

Sportverenigingen. Bij sportverenigingen zijn altijd heel veel mensen nodig, bestuursleden, organisatoren van toernooien, coaches, jeugdtrainers, clubblad, enz. In onze wijk zijn veel bewoners op dit vlak actief of actief geweest, voor hockey bij Klein Zwitserland of HGC, tennis bij Leimonias of Mets, voetbal, enz.

Leo Brand, voorzitter HC Klein Zwitserland

"Ik denk dat het altijd goed is te blijven benadrukken dat vele (sport)verenigingen alleen kunnen voortbestaan door de inzet van gepassioneerde vrijwilligers. Mensen die zich willen inzetten omdat ze met passie geloven dat het een goede zaak is om bij te dragen door hun expertise en hun netwerk in te zetten. Natuurlijk kost het tijd, kostbare tijd, maar men krijgt er veel positieve energie en warme contacten voor terug. Ondanks het feit dat de wereld sneller gaat, iedereen het drukker schijnt te hebben... en erg met zijn eigen kleine wereld bezig is, is het doen van vrijwilligerswerk een verrijking van je leven. Je ergens voor inzetten zonder dat je ervoor vergoed wordt.

Bij sportverenigingen zie je soms (wellicht steeds vaker) (ouders van) leden rondlopen die denken dat door contributie te betalen ze klanten zijn geworden van een vereniging. In hun ogen is een vereniging een soort supermarkt. Zo werkt het echter niet, en als alle leden deze houding zouden aannemen, zou een vereniging snel ter ziele gaan.

De KNVB heeft samen met Berend Rubingh een paar zeer treffende filmpjes gemaakt die je via YouTube kan bekijken. Treffender kan niet worden verteld waarom mensen lid worden van een vereniging en wat hun rol is/kan zijn. Eigenlijk wordt het deel uitmaken van een vereniging steeds belangrijker in een meer en meer digitale wereld."

Luzac Fancy Fair voor KidsRights

Het Luzac Lyceum organiseerde in juli een fancy fair voor KidsRights. KidsRights is verantwoordelijk voor de uitreiking van de Internationale Kindervredesprijs, en financiert bestaande goedlopende lokale projecten die gericht zijn op het promoten en naleven van kinderrechten. Binnen de projecten worden kinderen in staat gesteld te participeren en een stem te hebben in hun eigen ontwikkeling. Zie www.kidsrights.nl. De leerlingen hebben hard gewerkt en maakten prachtige stands voor de Fancy Fair. Er waren interessante prijzen in de loterij en veiling. Al met al is een flink bedrag opgebracht voor Kids Rights!

Vrijwilligerswerk in alle soorten en maten

Het Vrijwilligerspunt Scheveningen helpt!

Het Vrijwilligerspunt Scheveningen is hét centrale punt binnen stadsdeel Scheveningen voor de bemiddeling en het promoten, stimuleren en ondersteunen van vrijwilligers(werk). Het biedt concrete, vraaggerichte ondersteuning aan zowel vrijwilligers als maatschappelijke organisaties binnen het stadsdeel. Petra Frankfort draait al een tijdje mee in 'vrijwilligerswerklân'. Veel ervaring deed zij op bij het Vrijwilligerspunt van Leidschendam-Voorburg. Onlangs is zij als Adviseur begonnen bij het Vrijwilligerspunt Scheveningen, dat zij samen met haar collega-beroepskracht Lindsey Grootveld en inmiddels een heel team van vrijwillige medewerkers verder opzet en uitbouwt. *Wij vroegen Petra naar haar adviezen.* Hoe maak je als aankomend vrijwilliger je keuze wanneer je een brede interesse hebt? Vrijwilligerswerk is er in vele soorten en maten. Vragen die je jezelf kunt stellen om uit te vinden welk type vrijwilligerswerk er het beste bij jou past zijn:

A. *Voor welke doelgroep zou ik graag behulpzaam zijn:* kinderen, jongeren, volwassenen of senioren?

B. *Voor hoe lange tijd en hoe regelmatig wil ik mij beschikbaar stellen:* voor één dag, voor de duur van een project, voor onbepaalde tijd, wekelijks, een dagdeel etc.?

C. *Welk type vrijwilligersorganisaties spreekt mij aan:* De mogelijkheden zijn legio, waaronder een theater, een sportvereniging, een goed doel, een woonzorgcentrum, een welzijnsinstelling, een speel- o-theek, een woningbouwvereniging, een organisatie die zich inzet voor mensen met een beperking, etc.

D. *Welk type taken spreekt mij het meeste aan:* Petra noemt er een paar: koken, voorlezen, wandelen, recreatie, administratie, advies, gezelschap bieden, bestuurlijke taken, vluchtelingenwerk, belangen behartigen, vervoer bieden, collecteren of klusjes doen.

E. *Wat is mijn drijfveer om vrijwilligerswerk te doen:* mogelijke route naar betaald werk, iets voor een ander of de maatschappij willen betekenen, mensen leren kennen, iets nieuws leren, etc.?

Wat kan helpen om de antwoorden die niet zomaar opkomen toch te achterhalen, is te bedenken wat je in het verleden gedaan hebt: wat beviel goed en wat juist

niet, waar was je goed in en waarin juist niet.

In het voorjaar van 2015 wordt de website www.vrijwilligerspuntscheveningen.nl gelanceerd, waarop onmiddellijk en eenvoudig alle vrijwilligersvacatures in stadsdeel Scheveningen te vinden zijn én de agenda van trainingen en kennis- c.q. netwerkbijeenkomsten, die het Vrijwilligerspunt Scheveningen en samenwerkingspartners aanbieden. Ook op www.denhaagdoet.nl kun je veel lezen over vrijwilligerswerk, een Talentenscan doen, een vrijwilligersvacature in het stadsdeel van jouw keuze zoeken en je hier zelfs direct voor aanmelden.

Toch liever in een persoonlijk gesprek samen vaststellen wat bij je past? Bij het Vrijwilligerspunt Scheveningen staat de koffie klaar! Bel 070 – 416 20 20 voor het maken van een afspraak. Actuele vacatures binnen stadsdeel Scheveningen vindt u nu nog via www.welzijnscheveningen.nl

Van de Belvédère gezien...

Kort nieuws

Groen in de wijk

- De Cremerbank aan de Duinweg is bevrijd van bramen.
- De paden tussen Scheveningseweg en Van Stolkweg worden opgeknapt.
- De straatbomen langs de Parkweg en Van Stolkweg worden gesnoeid.
- Langs de Haringkade worden abelen weggehaald die in zeer slechte staat zijn.
- Met trailbaas Sjors de Geus hebben we langs de fietscrossbaan aangeplante hulstjes bevrijd van brandnetels. Op het kale vlakke deel van de crossbaan on-

Ieder mens heeft een verhaal

Hagenaars nodigen ouderen uit aan tafel

In 'de week tegen eenzaamheid', vanaf 26 september, nodigen Hagenaars oudere stadgenoten uit aan tafel. Doet u ook mee? Gestimuleerd door een bijlage in Trouw over eenzaamheid en bovenstaande oproep in de Nieuwsbrief Den Haag/Scheveningen hebben Christiaan en ik onlangs twee onbekende stadgenoten als 'gast aan tafel' uitgenodigd. De Stichting BBD (Boodschappen Begeleidingsdienst) heeft gezorgd voor het vervoer. Het was een bijzondere avond waarin twee vrouwen - die elkaar niet eerder hadden ontmoet - hun levensverhalen deelden. Levensverhalen, soms getekend door verdriet. Maar ook vol hoop en moed om door te gaan. Twee vrouwen die ieder op hun eigen manier aangaven het heerlijk te vinden om zomaar aan een mooi gedekte tafel aan te schuiven en te kunnen vertellen. En voor ons was het rijk om twee stadgenoten te mogen ontvangen en te ervaren hoeveel dit voor hen betekende. Met dank aan de gemeente Den Haag, de BBD en andere betrokkenen voor het initiatief van 'gast aan tafel in de week tegen eenzaamheid'. En... een voorbeeld dat doet volgen.

Want geïnspireerd door deze mooie ervaring riep Christiaan de hulp in van o.a. zijn kookclub Cuisine Culinaire Amsterdam, Stichting Hofje Codde en van Beresteyn en Rotary Club 's-Gravenhage-Zuid om op 14 december in Den Haag een kerstdiner te organiseren voor honderd oudere stadgenoten. Het werd een avond 'uit het hart' om licht en warmte van Kerstmis te delen en door te geven.

Jolien van Dooren-Kuitert

deraan worden op twee plekken nieuwe heesters geplant (hulst, vlier), beschermd door een laag hekje.

- Tussen Duinweg/Nieuwe Duinweg en Haringkade is ter voorbereiding op een speelveld de onderbegroeiing weggehaald. Er omheen worden struiken geplant. Daarna zal er een hek, bankjes, een bord en een afvalbak worden geplaatst; in 2015 volgt dan ook nog een speel-/klimboom.
- Ook aan de overkant, bij de containers aan het pleintje, is begroeiing verwijderd. Het is de bedoeling om daar over 2 jaar weer heesters te planten. Er groeide hier clematis en dit is de enige manier om die onder controle te krijgen.

Jeroen Kodde en de KNRM Scheveningen

In de Scheveningse Courant lazen we dat Jeroen Kodde al geruime tijd vrijwilliger is bij de KNRM en een vrijwilligersmedaille kreeg. Vandaar een kort gesprek met hem.

De Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij heeft 45 reddingstations verspreid over de kust, de Waddenzee en het IJsselmeer, met 1300 vrijwilligers en 10 schippers in vaste dienst die mensen op het water redden en helpen. Weer of geen weer, 24 uur per dag. Snel, professioneel en kosteloos.

De redders op zee in Scheveningen wonen allemaal in de buurt van de haven. Eén van hen woont in het Van Stolkpark. Jeroen Kodde – in het dagelijks leven medisch technologisch adviseur en filmproducent – zet zich al 12 jaar in voor de KNRM als ‘opstapper’. Dat is meer dan een hobby; het is vrijwillig maar niet vrijblijvend.

Kodde: “Als de pieper gaat moet je binnen zes minuten in de haven staan en uitvaren. Dat komt niet altijd gelegen, zeker niet voor het gezin. Ik heb regelmatig een leuk etentje thuis rennend verlaten en zelfs een keer een Sintviering. En een nacht varen terwijl je de volgende dag weer vroeg moet werken is ook wel eens lastig. Maar ik vind vrijwel iedere actie mooi en ook de oefendagen – met verschillende boten en helikopters – zijn een leuke manier om in goede conditie te blijven.” Lachend voegt hij eraan toe: “Weer eens wat anders dan veteranenhockey.”

Is die continue beschikbaarheid wel mogelijk als je ook gewoon fulltime werkt? Kodde: “Overdag zijn er wat minder vrijwilligers beschikbaar dan in de avonden en weekenden, maar we zijn altijd met genoeg mensen. Vroeger wisten we niet wie van de bemanning in een straal van zes minuten rond de boot was als de pieper ging, dus het was rennen en dan maar zien of je niet letterlijk de boot miste, omdat anderen er eerder waren. Altijd jammer als dat gebeurde, want je bent KNRM-er omdat je graag aan alle reddingsacties meedoet. Tegenwoordig kun je je aan- en afmelden via een computersysteem en weet je of er genoeg mensen zijn om weg te kunnen blijven. Op de pieper kun je bovendien zien om wat voor soort actie het gaat. Als er Prio 1 staat weet je dat er mensen in nood zijn en heb je dus meer haast dan bij een schip met motorstoring. Bij een medische evacuatie waarbij gewonden van een schip gehaald moeten worden ga ik trouwens altijd en weet ik dat de schipper op mij rekt. Omdat ik een medische achtergrond heb, begeleid ik die acties mee. Het is heel dankbaar werk, mensen zijn altijd blij als de KNRM er is en soms maken we ook echt het verschil tussen leven en dood.”

Per jaar vaart de KNRM in Scheveningen ongeveer 130 keer uit. De diensten van de KNRM zijn gratis en de organisatie wordt niet gesubsidieerd. Dus wie zelf niet kan redden, kan door een donatie toch veel betekenen als ‘redder aan de wal’! Zie ook www.knrm.nl

Het VCL en maatschappelijke stages

Al sinds 2009, dus nog voordat ze door het kabinet verplicht werden gesteld, lopen de leerlingen van het VCL maatschappelijke stages. Het doel is iets doen voor een ander zonder dat daar iets tegenover staat, het bevorderen van maatschappelijke bewustwording en het ontwikkelen van (sociale) vaardigheden. Door het vrijwilligerswerk komen de leerlingen in aanraking met allerlei aspecten van de samenleving.

De leerlingen organiseren hun stage zoveel mogelijk zelf. Ze mogen zelf hun stageplaats uitzoeken en stemmen hun keus vooraf af met de leraar die het project leidt. Om zich goed te kunnen voorbereiden staan de leerlingen werkboeken met achtergrondinformatie, formuleren en stappenplannen ter beschikking. Ze volgen een presentatie over maatschappelijke stages en een sollicitatietraining in de vorm van een rollenspel. Daardoor hebben ze structuur en is het vinden van een stageplaats gemakkelijk haalbaar.

De leerlingen die de stages lopen zitten in havo 3, of in vwo 3 of 4. Ze gaan naar allerlei plekken, zoals basisscholen, zorginstellingen, kinderboerderijen, buurthuizen, de dierenambulance, de reddingsbrigade, een jeugdtheater, Duindigt enz. Ook kunnen ze hun maatschappelijke stage op school vervullen door commissiewerk te doen. Er zijn op school namelijk veel commissies waar maatschappelijke ervaring kan worden opgedaan, zoals catering, sport, sponsorloop, en film en beeld. De leraar die de stages begeleidt bezoekt zoveel mogelijk leerlingen tijdens de stage. Ze zijn in die vreemde omgeving dan altijd blij iemand te zien die ze kennen. Na de stage schrijven de leerlingen een verslag, dat meetelt voor het vak Nederlands. Bij een succesvol doorlopen stage ontvangt de leerling bovendien het officiële VCL MaS-certificaat.

In 2013 heeft de overheid het verplichte karakter van de maatschappelijke stages gestopt en daarmee ook de geldkraan dichtgedraaid. Het VCL heeft zich er niet van laten weerhouden de stages voort te zetten. De leerlingen zien de meerwaarde van de stage en uit alle verhalen blijkt hoe blij de organisaties zijn waar de leerlingen stage hebben gelopen. Het is een win-winsituatie.

1914-2014 American Field Service viert honderdjarig bestaan

Voor de ouderen onder ons is het vaak nog een begrip: een jaar naar Amerika met de American Field Service, of beter gezegd met AFS. In 1967 keerde ik zelf in het Van Stolkpark terug van zo'n jaar. Samen met drie andere Haagse scholieren was ik naar de VS geweest. In die tijd vormde onze terugkeer op vaderlandse bodem aanleiding voor de Haagsche Courant om daar middels een foto en berichtje melding van te maken. De tijden zijn veranderd! Tegenwoordig is terugkeer uit het buitenland van leerlingen geen nieuws meer en zijn er talloze mogelijkheden voor scholieren om een uitwisseling mee te maken. Maar AFS is mondiaal nog steeds een van de belangrijkste organisaties op dit gebied. Jaarlijks worden rond de 11.000 scholieren uitgewisseld en AFS is actief in meer dan 100 landen. Sinds 1947 hebben meer dan 450.000 jongeren deelgenomen en in november vierde AFS haar 100e verjaardag.

Dit jubileum viel samen met het herdenken van het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, een ander jubileum dat afgelopen jaar op vele plaatsen werd herdacht. De twee zijn nauw verbonden. Amerikaanse vrijwilligers meldden zich na het uitbreken van de gevechten in november 1914 aan om als ambulancechauffeur de gewonden van de slagvelden te transporteren. Hier komt de naam 'field service' vandaan. Zij

vormden een hechte groep die ook na de oorlog actief bleef en probeerde om door humanitaire acties de wereld te verbeteren. In de Tweede Wereldoorlog waren zij wederom aan het front en bijvoorbeeld aanwezig bij de bevrijding en ontruiming van concentratiekampen. Zeer interessant historisch materiaal over de ambulancerijders en hun speciale rol is te vinden op www.afs.org, onder het kopje history and archives. Na de Tweede Wereldoorlog ontstond de gedachte de humanitaire activiteiten specifiek te richten op jongeren. Vanaf 1947 maakte AFS het mogelijk om scholieren een jaar in een gastgezin op te nemen en naar school te laten gaan. Vanaf de jaren tachtig kun je dat niet alleen in de VS doen, maar ook in een toenemend aantal andere landen. In Nederland verblijven ieder jaar rond de zeventig leerlingen voor een jaar op een Nederlandse school en wonen zij in een gastgezin. Belangrijk uitgangspunt is dat AFS geen commerciële doelen heeft en het werk, behoudens een klein kantoor met betaalde krachten, helemaal gedaan wordt door vrijwilligers. Gemiddeld 45 Nederlandse jongeren gaan ieder jaar met AFS naar het buitenland, waarvan rond de 15 naar de VS. Van een Amerikaans programma is AFS uitgegroeid tot een mondiaal uitwisselingsprogramma. Het hoofdkantoor is wel nog steeds in New York gevestigd. Nu reizen zoveel makkelijker is geworden

gaat het bij AFS niet zozeer om 'naar het buitenland' gaan, maar om de interculturele leerervaringen. Om die reden zien we bij Nederlandse jongeren dan ook een toename van de belangstelling voor landen als bijvoorbeeld Japan of Thailand. Belangrijk is en blijft dat AFS stoelt op een ideële missie. Mensen die een bijdrage willen leveren aan onderling begrip om met elkaar te streven naar een meer rechtvaardige en vreedzame wereld. Jonge mensen uit landen in oorlog zijn altijd deel blijven uitmaken van uitwisselingen en dat is ook op dit moment het geval. AFS Nederland wil het 100-jarig jubileum ook vieren met het opzetten van een fonds om meer beurzen ter beschikking te kunnen stellen aan jongeren met ouders die minder financiële ruimte hebben. Bovendien willen we graag onze alumni beter bereiken om hen meer te betrekken bij activiteiten. In 2017 staat het 70-jarige jubileum in Nederland voor de boeg. AFS Nederland stelt het zeer op prijs als u ons kunt helpen met het vinden van namen en adressen om ons bestand 'Vrienden van AFS' te vergroten (graag per e-mail aanmelden bij info@afs.nl). En natuurlijk zijn donaties van harte welkom. Voor verdere toelichting of vragen ben ik graag bereid. Ook kunt u meer lezen over AFS Nederland op www.afs.nl.

Hanneke Teekens

Voorzitter Bestuur AFS Nederland

Natuurwerkdag zaterdag 24 januari

Wilt u meehelpen de vele esdoorns te snoeien? De gemeente organiseert weer een natuurwerkdag op zaterdag 24 januari van 10.00-15.00 uur in de Scheveningse Bosjes! Aanmelden kan via: scheveningen@denhaag.nl. Na aanmelding ontvangt u een bevestiging en nadere gegevens.

Liesbeth de Beyl, geboren en getogen aan de Belvédèreweg, kijkt terug

Na twee generaties heeft Liesbeth het Van Stolkpark verlaten. We vroegen haar hoe het was en is.

BELVEDÈREWEG 7, 5 EN 1

Liesbeth's grootouders woonden sinds de jaren dertig op Belvédèreweg 7, met haar moeder en ooms. Tijdens de oorlog dook haar oom onder omdat hij te werk zou worden gesteld in Duitsland, maar hij werd helaas verraden. Daarvoor kreeg hij op willekeurige wijze een zware straf: hij werd afgevoerd naar Bergen-Belsen, waar hij overleed. Schrijnend is dat juist in die tijd haar moeder als verpleegster zorgde voor de wrede Rauter, hoofd van de Sicherheitsdienst, die zowel voor de verplichte arbeidsinzet als de strafmaatregel verantwoordelijk was. In het Rode Kruis Ziekenhuis, waar Rauter toen lag, was immers voor iedereen zorg.

In 1942 werd het Van Stolkpark Sperrgebied en werd haar familie geëvacueerd. Sommige bezittingen werden opgeslagen, maar het een en ander werd ook begraven in de Scheveningse Bosjes. Na de oorlog hebben ze bijna alles teruggevonden!

Haar grootouders en overgebleven oom keerden weer terug, maar ditmaal woonden ze op Belvédèreweg 5. Na terugkomst uit Indië, waar Liesbeth's moeder toen als verpleegster werkte, trok zij daar ook in. Liesbeth's ouders verloofden zich. Het was in die tijd gebruikelijk dat je dan iedereen in de buurt bezocht. Zo maakten ze ook ken-

nis met de familie Gerbrandy. Een tijdje later kwamen ze de Gerbrandy's weer tegen in de Bosjes, maar Gerbrandy wist niet meer met wie hij te doen had. "Dag Kapitein", zei hij handig met zijn karakteristieke stem, want haar vader was in uniform.

Liesbeth werd in onze wijk, in de Emma-kliniek (destijds op Parkweg 21), geboren. Haar ouders woonden in totaal vier jaar bij haar grootouders in, tot zij naar Zeeland vertrokken.

In 1995 zochten Liesbeth en haar toenmalige man naar een huis. Toevallig ontmoetten ze Betty Braat in haar voortuin. Die beloofde te waarschuwen als zij zou verhuizen. Betty hield zich aan haar woord en zo kwam de familie terecht op Belvédèreweg 1, in het stille groen. Met Betty heeft Liesbeth steeds goed contact gehouden.

Het bleek daar heel gezellig met de andere "dakdelers". Zij herinnert zich hun verhalen over een soort "running dinners" die plaatsvonden in de jaren zestig en zeventig in de verschillende huizen, wedstrijden in wel-sprekendheid, en vooral dat ze allemaal niet meer bijkwamen van het lachen. De kinderen van Liesbeth speelden veel samen met kinderen uit de buurt. Ook nu is er weer veel contact tussen de kinderen in de buurt. Buren laten elkaar hun gang gaan, maar als het nodig is helpen ze enorm. Zo deden de buren na een operatie haar boodschappen, in moeilijke tijden kreeg ze heel veel steun. Daar is ze nog steeds dankbaar voor.

VRIJWILLIGERSWERK EN WERK

Met Ton Landheer, Koos Zeper, een conrector van het VCL en anderen nam Liesbeth deel aan de begeleidingscommissie voor de aanleg van het nieuwe riool in onze wijk. Die Commissie nam met de aannemer veel beslissingen, zoals het hergebruik van de mooie oude klinkers voor de Belvédèreweg, in plaats van asfalt.

Met Ariane Hiebendaal was ze een van de jongere leden van de toenmalige burenhulp, waar ook mevrouw Leydesdorff en mevrouw Colijn zich voor inzetten. Ze deden boodschappen, wandelden met ouderen in rolstoelen, enz. Lastig was dat er veel meer aanvragen binnenkwamen, met name van Duinrust, dan ze met het beperkte aantal wijkbewoners aankonden. Toen zijn ze uiteindelijk maar gestopt.

Het thema van deze Koerier is vrijwilligerswerk... Liesbeth komt van een gereformeerde achtergrond en is opgevoed met de gedachte dat vrijwilligerswerk moet; 't

is een morele plicht. Belangrijk is de wereld "beter achter te laten". Ook haar vader was daarvoor 's avonds veel weg. Ik vraag of het niet lastig was met kleine kinderen. Er is zeker een periode in het leven waar je niet alles aankan; dan is de focus op het gezin. Hierbij geldt het "zuurstofmaskerprincipe": help eerst jezelf voor je een ander kunt helpen. Maar als de kinderen groter zijn, kun je weer iets doen.

Liesbeth is nu herintreedster; met haar studie rechten werkt ze bij de rechtbank als senior juridisch medewerker bestuursrecht. In de geschillen over omgevingsrecht maakt ze mee dat onenigheden tussen burennederling en tussen burgers en de overheid soms flink kunnen oplopen. Dan kan mediation een goede oplossing zijn: hoe zullen we dit samen oplossen en er in een gesprek in redelijkheid met elkaar uitkomen? Maar soms wil men gewoon een duidelijke uitspraak van de rechter.

Ze merkt op dat ze zich jarenlang heeft verbaasd via de Van Stolkpark rubriek "bouwen, breken en behouden" over wat er doorheen was geslipt bij de gemeente. De overheid is machtig, daarom moet de burger worden beschermd. In de geschillen over omgevingsrecht treft het haar dat mensen niet altijd zorgvuldig worden ingelicht door de gemeente en niet met respect worden bejegend. Belangrijk is op tijd met voorstellen te beginnen en mensen niet te overvallen met projecten. Aan de andere kant – je leeft in een stedelijk gebied, je kunt geen garantie krijgen dat er nooit iets verandert. Als iemand duidelijk benadeeld wordt, bijvoorbeeld doordat de waarde van zijn huis daalt, is soms compensatie mogelijk. Dan kun je planschade vragen.

HOE KIJK JE TERUG OP JE TIJD IN DE WIJK

Er is veel veranderd; er is met name veel meer verkeersdruk, dus minder rust. Wat betreft de Haagse lantaarns: ze had liever die van Berlage uit haar jeugd.

Aan de andere kant: het jaarlijkse buurtfeest is een heel positieve ontwikkeling. Ze kent nu veel meer mensen uit andere delen van de wijk; dat is geweldig!

Liesbeth heeft een heerlijke tijd gehad in het Van Stolkpark en kijkt daar met veel plezier en dankbaarheid op terug.

Caroline de Jong-Boon

Geschiedenis van Scheveningen

van 1875 tot heden

Na het verschijnen van het eerste deel van de Geschiedenis van Scheveningen was de verwachting hoog gespannen. En daarin werd ik niet teleurgesteld.

Ook in het tweede deel is er ruim kennis te nemen van wat er in de badplaats, haven en dorp voorgevallen is. Dat is begrijpelijk, want de badplaats groeide naar wasdom, de haven begon een nieuw leven, en in het dorp werd op grote schaal gesaneerd. De groei van de bevolking had tevens tot gevolg dat voor een jongere generatie huisvesting gevonden moest worden buiten Scheveningen, zoals in de nieuwe woonwijken in Den Haag zuid-west.

In een heel kort bestek komen de crisisjaren van het interbellum aan de orde. In tien pagina's de Tweede Wereldoorlog, een periode waarin door de aanleg van de Atlantikwall aan de wijken Duinoord, Zorgvliet en Van Stolkpark en Scheveningse Bosjes omvangrijk schade werd toegebracht. De schade werd in 1953 toegedekt door de aanleg van een vierbaansautoweg. Die stadsautoweg in onze wijk, de Professor Teldersweg, zorgt voor een onaangename tweedeling van de Scheveningse Bosjes. Interessant zijn de hoofdstukken gewijd aan

sport, onderwijs, kerk en geloof, en de plattegronden en staatjes die de tekst ondersteunen. Ook dit deel van de geschiedenis is aantrekkelijk en uitvoerig geïllustreerd.

Wat ik miste in het boek was een weergave van de activiteiten die bewoners zelf ondernamen om hun leefomgeving te verbeteren. Vanaf het eind van de jaren '60 werden in een snelle opeenvolging bewonersorganisaties opgericht voor alle dertien wijken in Scheveningen, van Wittebrug tot en met Duindorp. Door deze acties ontstonden contacten met de gemeente, die de bewonersorganisaties faciliteerde met wijkcontactambtenaren en financiering van administratieve ondersteuning. Als resultaat kon door de directe contacten veel verbetering in bouwplannen, straatonderhoud, groen en bestemmingsplannen bereikt worden. In 1982 werd een bovenwijks overleg opgericht, de Gezamenlijke Scheveningse Bewonersorganisaties (GSBO), waarin het contact tussen de vertegenwoordigers van de wijken werd aangehaald. Ook hier leidde het tot succesvolle acties: in 1984 tot het vaststellen van een wapen en een vlag van Scheveningen (zie Gens Nostra XL (1985)); en in 1995 tot een ander bouwplan van

Geschiedenis van Scheveningen, deel 2, onder redactie van Maarten van Doorn en Kees Stal, is in de boekhandel te koop voor € 39,50.

Madurodam, omdat in het oorspronkelijke plan veel groen verloren dreigde te gaan. Van belang daarbij was een demonstratie door een in dracht geklede Scheveningse, die protesteerde tegen de kap van door haarzelf en klasgenoten in 1947 geplante bomen.

Anneke Landheer-Roelants

Eigen meester, niemands knecht

Het leven van P. S. Gerbrandy, Minister-president in de Tweede Wereldoorlog

Vele jaren na de biografie van koningin Wilhelmina verscheen van de hand van onze wijkgenoot Cees Fasseur een biografie over haar tegenspeler in de Nederlandse regering in ballingschap, Professor Pieter Sjoerds Gerbrandy.

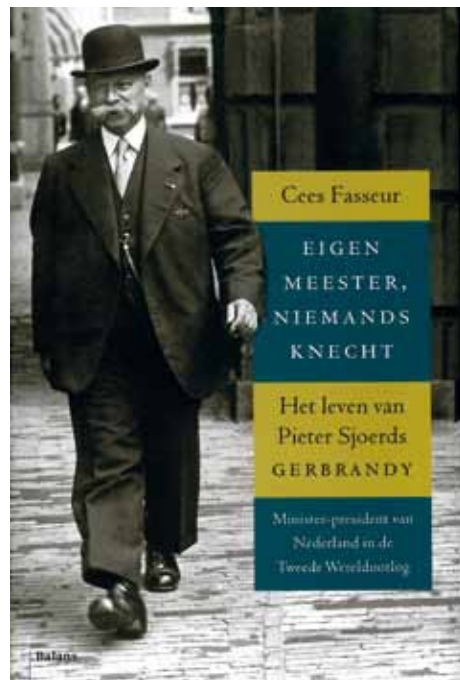
Met vlotte pen leidt de auteur ons door de Friese jeugdijaren van Professor Gerbrandy, zijn gymnasiumtijd in Zetten, en vervolgens zijn studie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Niet minder boeiend is de beschrijving van de eerste ervaringen als advocaat in Leiden en Sneek, gedeputeerde in Friesland en daarna als hoogleraar. Hoofdstukken waarin de stugge houding van Professor Gerbrandyweg duidelijk naar voren komt.

De hoofdmoot van het boek is gewijd aan de Londense oorlogsjaren en de tot in detail beschreven situatie van een regering in ballingschap, met onderdanen op afstand. Dat

er in de Engelse jaren ook hard gewerkt is aan nieuwe wetten wordt ook duidelijk. Na de oorlog lijkt Gerbrandy's rol zo goed als uitgespeeld.

Het moge bekend zijn dat de naamgever van de Professor P.S. Gerbrandyweg op het adres Kanaalweg 113c gewoond heeft; een paar maanden in 1939 en 1940 en na terugkeer uit Londen vanaf 1946 tot zijn overlijden in 1961. Het verzoek tot verandering van de naam van de weg kwam van het bestuur van het Oud-Strijders Legioen. De huisnummers werden pas in 1970 aangepast. Kanaalweg 113c is nu Professor P.S. Gerbrandyweg 5. De plaquette, die ter herinnering aan de staatsman werd bevestigd op de zijgevel van zijn voormalige woonhuis, werd op 6 september 1986 onthuld.

Anneke Landheer-Roelants

Cees Fasseur, Eigen meester, niemands knecht. Het leven van Pieter Sjoerds Gerbrandy, Minister-president in de Tweede Wereldoorlog. Uitgeverij Balans, 2014. 606 pagina's. Geïllustreerd. Het buitengewoon lezenswaardige boek is voor € 24,95 te koop in de boekhandel.

De Atlantikwall en de route door het Van Stolkpark en Scheveningse Bosjes

Al vlak na de capitulatie van Nederland op 15 mei 1940 begon de Duitse bezetter met het uitvoeren van de plannen voor een vestiging Scheveningen, waarvan de Atlantikwall een onderdeel was. De Atlantikwall strekte zich in Den Haag uit vanuit Clingendael tot aan Kijkduin. Ongeveer halverwege liep de route door het Schevenings Kanaal en werkte zich vanaf de Cremerbrug naar de Waterpartij de wijk Van Stolkpark en Scheveningse Bosjes binnen.

Voor de toegang naar de wijk werd een aantal maatregelen genomen: afbraak van de Cremerbrug, verwijdering van de 72 trapjes op de Kogelberg, sloop van de Wasscherij van de Gebroeders Heijnen en van de Kanaalvilla. Vervolgens werd de Kogelberg vrijwel geheel afgegraven.

Het Sparrenbos, aan de achterzijde van het duin en langs de Cremerweg gelegen, werd gekapt, en ook dit duin werd gedeels afgegraven. Pal achter de Kanaalvilla lag een tiental villa's langs de Cremerweg en ook deze villa's werden afgebroken. Een uitzondering werd gemaakt voor Villa Cuijp, Cremerweg 7. Ook Villa Ten Vijver en Dwarsweg 2-4 met bijgebouwen moesten aan sloop geloven. Het dienstgebouw van de Plantsoenendienst, gelegen in het bos tegenover de uitspanning De Bataaf, werd gesloopt, evenals de vlak achter het Hôtel de la Promenade gelegen Koepel. Het tennispark De Bataaf ontkwam wonderwel aan sloop. Niet uitgesloten mag worden dat het tennispark in de oorlog door de bezetter gebruikt is. Het besluit tot sloop van de Bataaf werd genomen in begin september 1944, maar werd niet uitgevoerd.

De Ver Huellbank en de Cremerbank werden zorgvuldig afgebroken en op de Gemeentewerf opgeslagen. Dat gebeurde ook

met het borstbeeld van de schepper van de Scheveningseweg, Constantijn Huygens, dat aan het begin van de Ver Huellweg op de hoek van de Scheveningseweg stond.

Vrijwel het gehele bos tot aan de Kerkhoflaan werd gekapt om schootsveld te krijgen. De aanleg van de Atlantikwall kon beginnen.

De Wittebrug verschaftte als Sperre 345 toegang tot de Stützpunktgruppe. Deze entree was met drakentanden en ijzeren balken in het wegdek versmald. De overgebleven doorgang kon met ijzeren rolhekken (belgisches Tor) gesloten worden. De Wittebrug is uiteindelijk in oktober 1944 gesloten en gesloopt. Na de sloop was hier sprake van een permanente drakentandversperring en had de Sperre alleen betekenis als doorgang tussen het Stützpunkt Scheveningen en het Stützpunkt Clingendael.

Bij de Cremerbrug werd de oever van het Kanaal voorzien van een versperring, bestaande uit stalen kraaienpoten en betonnen drakentanden. De natte tankgracht vervolgde zijn weg langs de sprang naar de Waterpartij en liep achter het eilandje in de vijver door naar het talud van het gesloopte Huize Ten Vijver. Van hieraf liepen rijen drakentanden en palen naar de Scheveningseweg. Vandaar liep de Atlantikwall als tankgracht in een zigzagpatroon met als eindpunt Kijkduin.

FÜHRER DER SCHNELLBOOTE IN SANDHAGHE

De bewoners van het Van Stolkpark werden, net als grote andere delen van Den Haag, al vroeg in de oorlog gedwongen hun woningen te verlaten. De woonhuizen werden door de bezetter als kantoorruimte in gebruik genomen.

Vestiging van Duitse eenheden volgde. Het hoofdkwartier van de Führer der Schnellboote werd gevestigd in het stadspaleisje Villa Sandhaghe, Hogeweg 18. Een complex van bunkers, waaronder een met een overdekte loopgraaf met Sandhaghe verbonden commandobunker onder het Belvédèreduin, werd gebouwd, met een gecamoufleerde groepsschuilplaats aan de Belvédèreweg. Bij de bunkerbouw werd de bouw van luchtafweergeschut en mitrailleurnesten niet overgeslagen.

De Führer der Schnellboote (F.d.S.) was organiek verantwoordelijk voor naar schatting totaal 225 schepen. Schnellboot was de Duitse benaming voor motortorpedoboot (MTB), een type schip dat vooral opereerde in ondiepe wateren die minder geschikt waren voor onderzeeboten, zoals de Noordzee, het Kanaal en de Oostzee, maar ook de Middellandse Zee. Op het moment dat het hoofdkwartier in het najaar van 1944 werd verplaatst van Scheveningen naar Sengewärden bij Wilhelmshafen (Noord-Duitsland) bedroeg de sterkte van de staf hier 24 officieren, 36 onderofficieren en 135 manschappen. In november 1944 werd het complex nog in gebruik genomen door een nieuw commando, de Seekommandant Mittelholland.

HET LIKKEN DER WONDEN

Het saldo van de oorlogshandelingen kan worden opgemaakt uit de in 1946 genomen luchtfoto van het Van Stolkpark en Scheveningse Bosjes. Vooral de troosteloze kaalheid van de bosjes valt op.

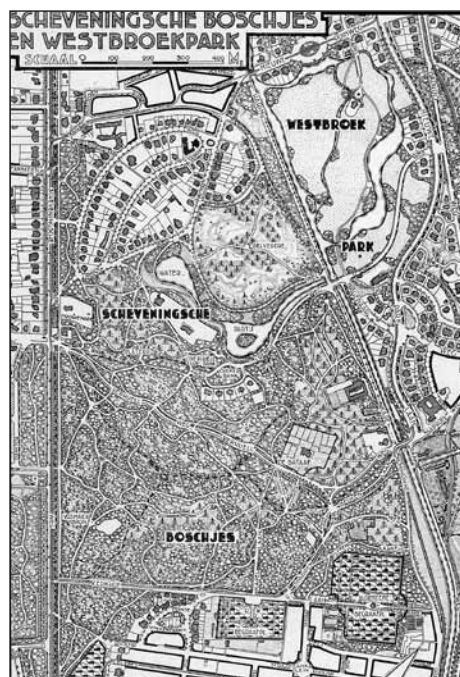
Het was het moment om met het opruimen van de betonnen obstakels in de Bosjes te beginnen. Dat werd in 1947 aangenomen voor 28.900 gulden. Het herstel van de

De 72 trapjes op de hoek van de Haringkade en Cremerweg. (Haags Gemeentearchief)

Waterpartij voor de oorlog. Ver Huellbank op de achtergrond. (Collectie auteur)

*De Scheveningse Bosjes (1936).
(Uit Groen en Bloemen)*

Luchtfoto van het Van Stolkpark in 1946. (Collectie auteur)

verbindingen over het Schevenings Kanaal werd vervolgens aangepakt: in 1947 een noodbrug ter vervanging van de Wittebrug die gebouwd kon worden met eigenlijk niet geschikt hout; wat er aan metalen onderdelen nodig was werd gehaald uit de sloopresten van het gebombardeerde Bezuidenhout. De bouw van een nieuwe Cremerbrug volgde spoedig daarop.

Het Hôtel de la Promenade – in de oorlog gebruikt voor het onderbrengen van manschappen – werd kort na de oorlog als ruïne afgebroken. Nog tot in 1970 werd de naast het hotel gelegen Boschhoek gebruikt als hotel-café-restaurant, tot aan de bouw van het Promenadehotel. De Bataaf herstelde zich al spoedig. De toen nieuw ingerichte speeltuin – met theatertje, bootjesvijver en speelwerktuigen – was in 1947 al in gebruik. Het opnieuw beplanten van de Bosjes werd met enthousiasme aangepakt door de Dienst Gemeentelantsoenen. Vele klassen met schoolkinderen zijn vanaf 1947 daarvoor ingeschakeld. Bij de herplant kon gebruikgemaakt worden van het oorspronkelijke padenplan.

GROENE KUSTROUTE VAN LISSABON NAAR BERGEN

De Gemeente Den Haag verzocht de architect W.M. Dudok in 1946 een ontwerp te maken voor de kaalslag die ontstaan was. Gekozen werd voor de aanleg van een groene route van Lissabon in Portugal naar Bergen in Noorwegen. Pas rond 1950 werd het Wederopbouwplan Stadhoudersplantsoen en Scheveningse Bosjes goedgekeurd. Kink in de kabel was de nog steeds aanwezige ruïne van de Villa Cuijper aan de Cremer-

weg. De eigenaar had tevergeefs gehoopt en zich juridisch ingespannen om zijn villa te behouden en er terug te mogen keren.

De gevolgen van het plan waren desastreus voor de Scheveningse Bosjes: er kwam een tweedeling door een vierbaans betonnen autoweg, de Professor B.M. Teldersweg van de Scheveningseweg naar de Wittebrug, waar in 1970 het Hubertusviaduct op aangesloten werd. De vorm van de Waterpartij werd na vrijgemaakt te zijn van beton veruimd. Geld voor grondaanvulling en herstel van het hoge talud van de Waterpartij werd niet beschikbaar gesteld. Het talud loopt sindsdien schuin af.

De Ver Huellbank werd in 1954 herplaatst langs de Cremerweg, die daarvoor omgedoopt werd tot Ver Huellweg. De Cremerbank werd herplaatst in de zuidflank van de Belvédère, met uitzicht over de stad.

OORLOGSMONUMENTEN

In 1988 werd op het talud van de Waterpartij het Indisch Monument geplaatst. Hier wordt jaarlijks op 15 augustus de capitulatie van Japan in de oorlog in Zuidoost-Azië herdacht. Het gehele jaar door is het monument bedolven met bloemen, vaak afkomstig van begrafenissen van overledenen met een Indische achtergrond. Een gedenkmuur werd geplaatst vlak tegenover de Ver Huellbank voor de Haagse gevallen uit de periode van de Politie Acties in Nederlands Indië. Een derde oorlogsmonument, voor de gevallen van het Englandspeel, werd in 1982 geplaatst boven aan de kleine kom van de Waterpartij aan de Hogeweg, met de toepasselijke mythologische figuur van Icarus. Als eerste oorlogsmonument

werd op de plaats van de Kanaalvilla en de Wasch- en Bleekinrichting de Miniaturstad Madurodam gebouwd op de zandvlakte tussen Wittebrug en Cremerbrug. De bouw werd in eerste instantie gefinancierd door de ouders van George Maduro, die als 1e luitenant belast was met de leiding van een compagnie infanterie die tijdens de slag om de Residentie (10 tot 15 mei 1940) villa Dorrepaal in Voorburg heroverde op de Duitsers. In 1940 zette hij zijn studie in Leiden voort, verrichtte ondergronds werk en werd opgepakt en naar het concentratiekamp Dachau vervoerd, waar hij op 9 februari 1945 aan tbc overleed.

Prinses Beatrix opende de miniaturstad in 1953. Een deel van de opbrengsten van de Miniaturstad werd de eerste jaren ter beschikking gesteld voor tuberculosebestrijding. Ter ere van George Maduro werd binnen Madurodam een herdenkingsplaats ingericht, met een maquette van Villa Dorrepaal.

Zeventig jaar na het einde van de oorlog is te constateren dat de schade die onze wijk geleden heeft wel hersteld is. De tweedeling van de Bosjes blijft echter een minpunt.

Anneke Landheer-Roelants

Bronnen:

Landheer-Roelants, Anneke, Romantisch Buiten Wonen in de Stad (Utrecht 1999).

H.F. Ambachtsheer Van Verdediging naar bescherming. De Atlantikwall in Den Haag (Den Haag 1995).

P. Bakker Schut, S.G.A. Doorenbos en Dr. A. Schiebeeck. Groen en Bloemen in Den Haag (1936).

Wijk informatie

BENT U AL VRIEND OF VRIENDIN VAN HET VAN STOLK PARK?

De Wijkvereniging 'Van Stolkpark' spant zich in voor het behoud van een goed woon- en leefklimaat in de wijk. Dit houdt onder andere in: beïnvloeding van gemeentelijke besluitvorming, werken aan het herstel van de woonfunctie in de wijk, aandacht voor het beheer en onderhoud van het groen, het schoonhouden en de veiligheid van de wijk, informatievoorziening naar en van de bewoners door het uitbrengen van dit wijkblad, (e-mail)nieuwsbrieven en het bijhouden van de website www.vanstolkpark.nl. U kunt de Wijkvereniging steunen door vriend te worden. Als u nog geen begunstiger van de Stichting Vrienden van het Van Stolkpark bent, kunt u zich – ook in uw belang – nu aanmelden. U doet dit door een bijdrage (min. € 20) over te maken naar postrekening NL86INGB0002887132, t.n.v. Stichting Vrienden van het Van Stolkpark te Scheveningen.

WIE OP DE HOOGTE WIL BLIJVEN...

De Koerier komt maar twee keer per jaar uit. Wie in de tussentijd op de hoogte gehouden wil worden over nieuws uit de wijk, kan zijn/haar e-mailadres opgeven via info@vanstolkpark.nl. U krijgt dan berichten per e-mail, waarbij wij beloven u uiteraard alleen iets te sturen als er ons inziens belangrijke ontwikkelingen zijn.

BABYSITTERS/OPPASSERS

Adviesstarieven zijn: € 4,00/uur van 19.00 – 24.00 uur en € 4,50/uur vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur. Als een babysitter blijft slapen, wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders. Het is verstandig vooraf duidelijke afspraken te maken over het tarief, tijd van thuiskomst en het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het oppassen.

Wie zich als babysitter in de Koerier kenbaar wil maken, kan contact opnemen met de Secretaris of via info@vanstolkpark.nl

NIEUW IN DE WIJK?

Bent u nieuw in de wijk?

Neemt u dan alstublieft contact op met de Wijkvereniging via info@vanstolkpark.nl

ENGLISH SPEAKING?

Please see our website: www.vanstolkpark.nl

For information on the neighbourhood, you can contact info@vanstolkpark.nl

Colofon

Eindredactie

Eveline van Sandick, Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel, Caroline de Jong-Boon

Aan dit nummer werkten mee:

Anneke Landheer, Hanneke Teekens, Petra Frankfort, Gert Muller, Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel, Jolien Kuitert, Jeroen Kodde, Rick van den Bosch, Mathieu Arnouts, Matthijs Eijsenga, E.G.J. van den Enden, Liesbeth de Beyl, Leo Brand, Els Fischer en Caroline de Jong-Boon

Productie: DrukwerkMAX

Vormgeving: Noest ontwerp, Eveline van den Broek

Verspreiding Koerier: Adriaan Ledeboer

Kopijsluiting volgende Koerier 104:

1 mei 2015. Graag inleveren per e-mail op info@vanstolkpark.nl

Bij voldoende kopij kan er weer een nieuwe Koerier worden uitgebracht.

Uitgave van Wijkvereniging Van Stolkpark. Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkpark Koerier alleen met toestemming van de redactie én met bronvermelding.

Agenda

Zaterdag 24 januari 10 uur

Natuurwerkdag; aanmelden:
scheveningen@denhaag.nl

Zaterdag 14 februari 17 uur

"BUURTBORREL 40 jaar Wijkvereniging"
meld je aan voor 6 februari bij info@vanstolkpark.nl

Saturday February 14th 5 p.m.

"Drinks 40 years Neighbourhood Association"
please register at info@vanstolkpark.nl by February 6th

Zondag 8 maart 2015: CPC loop

Zaterdag 27 juni 2015

BUURTFEEST in het Van Stolkpark

Saturday June 27th 2015

Neighbourhood Party

Wijkvereniging "Van Stolkpark" en Stichting Vrienden van het Van Stolkpark

Contact- en correspondentieadres

Wijkvereniging Van Stolkpark
Postbus 87783
2508 DD Scheveningen
info@vanstolkpark.nl, www.vanstolkpark.nl

Administratieve ondersteuning

Lucia Maikoe
Stichting Mooi, e-mail: info@vanstolkpark.nl

Voorzitter

Caroline de Jong-Boon

Vice-voorzitter en secretaris

Jacobica den Drijver-van Rijckevorsel

Penningmeester

Arjan Boes

Lid met Portefeuille Beschermd stadsgezicht, en Grijs

Jacques van Paassen

Lid met Portefeuille Verkeer en Groen

Els Fischer

Lid met Portefeuille Veiligheid, en Ontvangst nieuwe bewoners

Jolien van Dooren-Kuitert

Vertegenwoordiger Wijkvereniging in Denktank NW Hoofdroute

Gert Muller

Organisatoren Buurtfeest 2015

Ingrid-Anne Broersen & David Quinteros, Jelle Marcus & Renee Dekker en Sytse Zuidema & Anne Marie van Gerwen

Handige adressen

(zie ook nuttige adressen op www.vanstolkpark.nl)

Stadsdeelkantoor Scheveningen

Scheveningsweg 303, 2584 AA Scheveningen
Tel.: 14070

Stadsdeeldirecteur: Mevrouw M. van Veen

Wijk Aanspreekpunt: Hecham Zaidan

Gemeentelijk ContactCentrum: Tel.: 14070

Website gemeente Den Haag: www.denhaag.nl

Politiebureau Nieuwe Parklaan

Nieuwe Parklaan 250, 2587 BZ Scheveningen
Algemeen nummer: 0900 – 8844. Zie ook:
www.politie.nl/haaglanden, www.Burgernet.nl

Wijkagent: de heer van den Burg, 0900 – 8844,
peter.van.den.burg@haaglanden.politie.nl

Welzijn Scheveningen: www.welzijnscheveningen.nl

Ouderenadviseur: 416 20 20,
ouderenadviseurs@welzijnscheveningen.nl

Voor wie ouder is of een handicap heeft

Informatie over o.a. ondersteuning, hulp bij zelfstandig wonen, taxibus: zie www.denhaag.nl bij bewoners, zorg en welzijn.

Informatie voor ouderen

Zie www.haagseouderen.nl

Centrum Jeugd en Gezin

Scheveningsweg 56a, voor vragen over opvoeden en opgroeien, de Speel-o-theek en cursussen:
www.cjgdenhaag.nl en dan doorklikken naar stadsdeel Scheveningen.